

Publicerad 2017-03-07 19:59 av Nina Warglycke

I mörkret hos dig - En serie texter som hör samman

I mörkret hos dig - Jag har mött en man - del 1

Jag har mött en man...

En man som säger att han är en störtad ängel...

Just det.

En störtad ängel... en ängel med svarta stora vingar på ryggen. Vingarna var det första jag såg och sedan hans ögon. Sen var jag såld. Helt bortom sans och förnuft...

Som alla störtade änglar tog han sig friheter...

Han kramades och pillade på mig och pussade min hand... och min mun. Han stal min jacka och sa att han frös, och erbjöd istället värme från honom och hans stora vingar.

Gav mig små biljetter med fina ord på som värmdes mitt kalla hjärta. Av sina vingars svarta mjuka fjädrar virade han till små hjärtan som han gav mig. Snart tog han min mobiltelefon och ändrade resolut hälsningsmeddelandet till "Jag älskar dig... och hans änglanamn".

Han flätade mitt långa hår och satte dit blåa och rosa snoddar. Den störtade ängeln kysste mig i under håret i nacken så jag blev alldeles knäsvag. Och när mina ben var svaga så utnyttjade han det till att stjäla åt sig en bamsekram till.

Sängen stal han också... han bara klev ner under täcket och bredde ut sig och tyckte att vi rymdes båda två. Men vingarna tog sådan plats att jag fick sova på en av dem. Det var mjukt och skönt att sova på en vinge.

Mina skor gömde han för att jag skulle stanna hos honom. Han ville inte bli övergiven när han nu hittat mig.

Han skulle värma mitt kalla hjärta, viskade han mjukt och kysste mig ömt mitt på min svala rosenmun. Den svala rosenmunnen som snart var varmt röd som en glödande röd ros i en vacker sommarrabatt...

Han kunde röra sig mellan tid och rum. Sådant kunde störtade änglar, viskade han och drog mig till sig. Och han tog kontakt med mitt tidigare jag och berättade att jag var en vacker kvinna då med... Men med kallt hjärta. Självt fick jag bara nöja mig med att höra vad han berättade om mitt tidigare jag.

Och så beskrev han sina många tidigare liv för mig... med munnen nära mitt öra viskade han natten lång... där jag låg på hans ena vinge med den andra om mig för att jag skulle värmas ända in i hjärtat. Mitt hjärta började kännas ljumt och klappade lite snabbare...

Han berättade natt efter natt om sina landningar i människovärlden. Många gånger hade han varit hos mig under den tid jag levt hittills. Sa han... utan att jag sett honom.

Det är han som brukar stå bakom ryggen på mig och värma den vänstra sidan och titta på vad jag skriver, viskade han. Och han berättade med munnen nära mitt öra att han letade en mäktig uppdragsgivare som skulle hjälpa oss till våra mål. Vi skulle kämpa mot onskan och övermakten i världen... vi skulle ge världen kärlek och omtanke.

Det var han som talade om för mig att min fantasi är en väg mot uppror och handling...

Mitt hjärta smälte...

Kom, min älskade, så flyger vi...

© Nina 2005-02-13

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nina Warglycke med Poeter.se id #7699 innehar upphovsrätten